

lustig, dan dat zij zich moedwillig in het vuur der adelborsten zou hebben gewaagd. Vrouw Casteling, wier gast zij was, werd bovendien zoo zenuwachtig, toen zij het schieten hoorde, dat Kaat welstaanshalve niet anders mocht doen, dan haar ter zijde staan. Die weduwe, van haar zelve heette ze Sophia Luk (1), ontstelde zóó, dat er geneeskundige hulp bij noodig was. De knecht van den chirurgijn Ketelaar, Willem van Sitteren, hielp haar en maakte haar o. a. met azijn weer bij. Die chirurgijns-knecht nu werd door vrouw Casteling als getuige genomen. Zij wees hem op Kaat Mossel en zeide: »Dat is nu Kaat Mossel en nu kunt ge oor- en ooggetuige zijn dat zij niet bij de wacht is; ik had jammer met haar omdat zij zooveel vijanden heeft en daarom verzocht ik haar bij mij. Behalve dezen dienaar van Esculaap, waren Bos, de koornmeter, vrouw Groothuizen, Emmetje, de naaister en meer anderen bij vrouw Casteling in huis, toen zij flauw viel. Getuigen genoeg dus om te constateeren dat gedurende de eerste uren van het tumult Kaat geen deelneemster aan of toeschouwster van de ongeregeldheden was. Ook is het boven bedenking dat Kaat 's nachts bij haar gastvrouw gebleven is. Toen te drie uur in den nacht de alarmklok ophield te luiden, ging zij met de dochter van vrouw Casteling naar bed. Minder zeker is het echter voor mij of zij in dien tusschentijd nog niet eens even is gaan kijken. In menig schotschrift, in dien tijd van patriottische zijde uitgegeven, wordt zij vooral om het op den 3den October 1784 voorgevallene als hoofd der oproermakers genoemd (2). Zoo leest men in 't *Oranges A'P/E boek* (3): »C. CAAT

---

(1) Register Crim. der Notulen Dl. III, bl. 6 verso.

(2) Register Crim. der Notulen Dl. III, bl. 5 verso.

(3) Zie Bijlage I.